

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΜΦΩΝΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ · Εν Ἀθῆναις φρ. 15 — Εν ὧς ταῖς ἑπαρ. φρ. 16 — Εν τῇ ἑξῆς φρ. 22.

Β. ΓΑΒΡΙΝΑΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΤΟΥ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ»

Α. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ — ΡΟΚΟΣ ΧΟΙΔΑΣ — Α. ΜΑΚΡΑΚΗΣ

ΤΟΙΣ ΚΥΡΙΟΙΣ ΕΠΙΣΤΑΤΑΙΣ

τῆς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις πωλήσεως τοῦ **Μη Χάνεσαι** δηλοῦμεν καὶ αὖθις παρακαλοῦντες, ὅτι πρέπει νὰ μᾶς ἐμβάζωσιν εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς τὸν λογαριασμόν τῆς πωλήσεως.

ΔΙΑΤΙ ΟΙ ΤΡΕΙΣ;

Τί κοινὸν μεταξύ **Ἀριστείδου Οἰκονόμου** καὶ **Ῥόκου Χοῖδᾶ**; Τί κοινὸν μεταξύ **Ῥόκου Χοῖδᾶ** καὶ **Ἀποστόλου Μακράκη**; Εἰς τὴν ἀθῶαν αὐτὴν ἐρώτησιν κατεστάλαξεν ἡ μικρὰ ἀνεμοζάλη, ἣν ἐγέννησε τὸ πρῶτον ἡμῶν ἄρθρον **Οἰκογενειακὴ Ἑρε** εἰς τὰς τάξεις τῆς ἐπισήμου, ὡς αὐτοκαλεῖται, ἀντιπολιτευσέως. Τὰ δύο αὐτῆς ὄργανα, **Παλιγγενεσία** καὶ **Ἐγερσις**, πονηρότερον ἢ μὲν καὶ εὐθεστέρον ἢ ἄλλη, εἰς τοῦτο εὔρον τὴν Ἀχιλλεῖον πτέρναν τῆς στάσεως, ἣν ἐλάβομεν ἀπέναντι τῆς ἀναιδοῦς συμπλοκῆς τῶν υποψηφίων των. Λέγομεν ἐλάβομεν, ὅχι πολὺ μετριοφρόνως, διότι ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἡμεῖς ἐχρησιμεύσαμεν μόνον ὡς δώσαντες τὸ σύνθημα εἰς τὴν ἐξανάστασιν τῆς κοινῆς γνώμης.

Τὴν ἐρώτησιν αὐτὴν τῶν δύο ἀγαθῶν συναδέλφων μα: θὰ ἐθέτομεν ἡμεῖς αὐτοὶ, διότι βεβαίως ἡ παράταξις τῶν τριῶν υποψηφίων τοῦ **Μη Χάνεσαι**, μεταξύ τῶν ὁποίων οὐδεμία στενὴ οὔτε πρὸς ἀλλήλους, οὔτε πρὸς ἡμᾶς ὑπάρχει συνάφεια, φυσικῶς θὰ ἐγένενα τὴν διπλὴν ἐκπληξιν: τί

κοινὸν μεταξύ τῶν τριῶν καὶ πρὸ πάντων τί κοινὸν μεταξύ αὐτῶν καὶ τοῦ **Μη Χάνεσαι**;

Εἶναι ἀληθές. Ὁ κ. Μακράκης εἶναι θεοκρατικός· ὁ κ. Χοῖδᾶς εἶναι δημοκρατικός· καὶ ὁ κ. Οἰκονόμου μόνον λαϊκός. Μεταξὺ τοῦ πρώτου καὶ τῶν δύο ἄλλων ὑπάρχει χάσμα μέγα· μεταξύ δὲ τῶν δύο τελευταίων σπουδαία διαφορὰ ἀποχωρέσεων. Μεταξὺ δὲ τῶν τριῶν καὶ τῆς ἐφημερίδος ἣν διευθύνομεν ἐπίσης ἐμφιλοχωρεῖ ἀντίθεσις, ἂν ὅχι ἀρχῶν, τοῦλάχιστον χαρακτηρῶς. Ἐὰν καταδέχσθε νὰ ἀκούσθε ὁρισμὸν ἐν δυοὶ λέξεσι τῆς ἡμετέρας πολιτικῆς, ἠθέλομεν δανεισθῇ αὐτὸν ἐκ τοῦ ἐπικρατοῦντος ἐν Γαλλίᾳ πολιτικοῦ λεξικοῦ καὶ θὰ ὠνομάζομεν τὴν πολιτικὴν μας **πολιτικὴν τῶν περιστάσεων** (opportunisme). Ἡ ἐννοιά της εἶναι αὕτη· ἀδιαφοροῦμεν περὶ τῶν μέσων καὶ ἀποβλέπομεν μόνον πρὸς τὸν σκοπὸν. Ὁ σκοπὸς εἶναι ἡ ἠθικὴ ἀναγέννησις τῆς Βλῆδος. Τὰ μέσα εἶναι ἡ ἀπολυταρχία, τὸ σύνταγμα, ἡ δημοκρατία, ἡ ἐπανόστασις, ἡ θεοκρατία, ἡ ἀναρχία. Βλέπετε πόσον διαφωνοῦμεν μὲ τὴν φιλάττην **Παλιγγενεσίαν**. Βεβαίως θέλει ν' ἀποθάνῃ ὁ ἐλληνισμὸς ἐν τάξει, καὶ νὰ κηδευθῇ ἐν ἐπισημότητι· ἡμεῖς προτιμῶμεν νὰ ζήσῃ ἐστὼ καὶ ἐν ἀταξίᾳ, ἀκόμα καὶ ἐν ἀλληλοσφαγῇ. Οἱ υποψήφιοι μας συμφωνοῦσι μεθ' ἡμῶν εἰς τοῦτο; Δὲν τοὺς ἐρωτήσαμεν· οὔτε θέλομεν νὰ τοὺς ἐρωτήσωμεν· διότι οὔτε ἡμεῖς σκοποῦμεν νὰ γίνωμεν ὄργανα ἐκείνων, οὔτε αὐτοὶ βεβαίως ἡμῶν.

Τί δέ;

Μεταξὺ τῶν τριῶν υποψηφίων πρὸς ἀλλήλους καὶ με-
ταξὺ αὐτῶν ὡς ὁμάδος καὶ ἡμῶν ὡς μονάδος ἀπλοῦται μία
μεγάλῃ ἐναρμόνιος συμφωνία, τῆς ὁποίας τὸ λακωνικὸν

πρόγραμμα είναι τοῦτο: Δέον νά καταπέσῃ ἡ πολιτική τῶν συμφερόντων· δέον νά ὀρθωθῇ ἡ πολιτική τῶν ἰσχύων. Συνεννοοῦμεθα ὀλίγον περί τούτου; Ἡ πολιτική εἶναι ἐπάγγελμα βιοποριστικὸν ἢ ἐπιστήμη τοῦ κυβερνᾶν; Ἐάν ᾦτο ἐπάγγελμα, θὰ ἐπλήρωνε φόρον ἐπιτηδεύματος. Ἐάν ᾦτο ἐπάγγελμα, ἔπρεπε νά ἔχῃ τὰς συνάλλαγας τῆς. Ἐπρεπε νά πωλῇ, ἔπρεπε νά ἀγοράζῃ. Ἐάν ᾦτο ἐπάγγελμα θὰ εἶχε τὰ κέρδη αὐτοῦ, θὰ εἶχε τὰς ζημίας του. Ἐάν ἐπὶ τέλους ᾦτο ἐπάγγελμα θὰ παρήγῃ καὶ τι, ὡς ὁ σανδαλοποιὸς παράγει σανδάλια, καὶ ὁ ἀλευροποιὸς ἀλευρα. Θὰ προσέθετον καὶ ἄλλα ἂν, ἀλλὰ σὰς βλέπω ἀνυπομονοῦντας νά εἰπῇτε ὅτι πλὴν τοῦ περὶ φόρου ἐπιτηδεύματος, τὸν ὅποιον δὲν πληροῦνουν, ὅλα τὰ ἄλλα τὰ γνωρίζομεν ἐφαρμοζόμενα εἰς τοὺς πολιτικούς μας. Ἀγοράζουν καὶ αὐτοὶ ψῆφους, ὡς ἀγοράζει ὁ ὑποδηματοποιὸς δέρματα, καὶ πωλοῦν ἔπειτα θέσεις, παραχωρήσεις μεταλλείων, δικαστικάς συνειδήσεις, παραβάσεις νόμων, διευκολύνσεις διαρπαγῆς οἰκοπέδων, ἀδείας λαθρεμπορίου, καταχρήσεις ἀλάτων, ἀκόμα καὶ κίβδηλα γραμματόσημα, καὶ μέδεις καὶ χίλια ἄλλα κομψοτεχνήματα καὶ χονδροτεχνήματα, ἀπαράλλακτα ὡς τὸ Παζάρ τῆς Ἐφθηνίαις, τὸ ὅποιον πωλεῖ χρυσᾶς φιάλας καμπανίτου καὶ παγίδας διὰ ποντικούς. Κέρδη ἔχει ἄπειρα. Παράδειγμα ὁ ἀρχηγὸς τῆς συντεχνίας Κουμουνδούρος, τὸν ὅποιον τὸν λογαριάζουν μὲ ἑκατομύρια· ζημίας ἐπίσης πολλές· γνωρίζομεν ἄλλοτε βουλευτάς τῆς Ἰδρας, ὅπου ἡ ψῆφος ἐκτίθεται τὴν τελευταίαν ἡμέραν εἰς πλειοδοσίαν καὶ ἀγοράζεται μὲ λίρας, χρεωκοπήσαντας. Συχνὰ ἀκούομεν, ὁ δεῖνα ἔφαγε τὴν προίκα του εἰς τὰ ἐκλογικά. Ὅσον διὰ τὴν παραγωγὴν, αὐτὴν ἀλήθειαν δὲν τὴν βλέπομεν εἰς τὸ παζάρ, διότι δὲν εἶναι διὰ τὸν καθένα· οὐχ ᾔττον, ἀλλὰ καὶ μὴ δημοσία, εἶναι τεραστία ἡ παραγωγὴ τῆς πολιτικῆς. Οὔτε πρὸς τὸ Ἐργοστάσιον τοῦ κυρίου Κρούπ, οὔτε πρὸς τοὺς ναυστάθμους τῆς Σούθαμπτον δὲν παραβάλλεται ἡ παραγωγικὴ τῆς δυνάμεις· ἂν ἐκεῖνα κατασκευάζωσι πυροβόλα τῶν ἑκατὸν τόννων καὶ θώρακας πλοίων δὲν ξεύρω πόσων δακτύλων πάχους, ἀλλ' ἡ πολιτικὴ ἀναμιλλᾶται μὲ τὴν φύσιν, ἥτις καταποντίζει νήσους καὶ ἄλλαι πάλιν δι' αὐτῆς ἀναδύονται, ἥτις σχηματίζει ποταμούς καὶ κατασκευάζει λίμνας· διότι· ἰδοὺ ὅτι ἡ πολιτικὴ, ἥτις δὲν μπορεῖ νά ῥάψῃ ἐν ὑποκάμισον οὔτε νά τεχνουργήσῃ μίαν πόρπην (ἴδε καὶ πληρωμὴν ἐνοικίων εἰς πόρπας διὰ τὴν Κυρίαν Κεχαγιά), δημιουργεῖ ὅμως μίαν Καστανιώτισσα, παράγει τὴν Βρωμιολίμνην, κάμνει τὴν λίμνην τῆς Κωπαίδος Ἰηρᾶν, τῆς ὁποίας ἀναφαίνονται ἰδιοκτηταὶ οἱ Βουλευταὶ τῆς Λεβαδείας, μεταβάλλει τοὺς ναύλους τῆς ἀτμοπλοίας εἰς οἰκίας καὶ λειβάδια ἐν Σύρῳ καὶ μεταμορφώνει ἐν ἀκαρεὶ τὰς ἐν Πειραιεὶ μοναστηριακάς γαίας τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος (οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν σήμερον) εἰς γαίας Κορωνιοῦ καὶ γαίας Καμπᾶ Ἀλκιβιάδου, βγάζει ἓνα Καλλιγᾶν καὶ ἓνα Μητσόπουλον ἑκατομμυριοῦχος ἀπὸ τὴν καπνοδόχον τοῦ Ξούθου καὶ τοῦ Ἰωνος, καὶ τοὺς βγάζει, ἀνεξαρτήτως τῆς μήτρας· ἐξ ἧς γεννῶνται, λευκοὺς ὡς ποῦδραν τῆς Ζακύνθου καὶ δημιουργεῖ κατὰ τὴν συνομολόγησιν δανείων, τῶν προϋποτιθέντων καθ' ὑμᾶς, τοὺς κουτοὺς, πτώχια καὶ στέρησιν καὶ ἀνάγκας, καθὼς δανείων, χρυσὸν ἐναέριον Νομισματοκοπεῖον τὸ ὅποιον κόβει ἀνεξάντλητα χρυσᾶ νομίσματα καὶ πλέον χρυσᾶς μετοχᾶς, καὶ τραπεζογραμμάτια.

Θίτω τελείαν εἰς τὸν χειμαρρὸν σας διὰ νά Σὰς εἰπω ὅτι ἔχετε δίκαιον. Ναί, ἡ πολιτικὴ εἶναι παρ' ἡμῖν ἐπάγγελμα καὶ ἐν τῶν κερδοσκοπικωτέρων μάλιστα ἐπαγγελμάτων. Ἐχω ἀνάγκην χρημάτων· πετῶ τὴν πένα μου

ἀμέσως καὶ γίνομαι πολιτικός. Πωλοῦμαι· πωλῶ· ἀγοράζω· ἀγοράζομαι. Τί θέλετε; Σύνταγμα; Διαθέτω χίλια εἶδη, ὡς τὰ χίλια εἶδη τῶν πανταλονίων τοῦ Λαμπίκη καὶ τῶν παντεσσού τοῦ Ἐμπορρόραπτου τῆς Ὁδοῦ Σταδίου Φερετοπούλου. Θέλετε νόμους; Ἐνα ἀμαξάκι, ἓνα ἑκατὸν δώδεκα! Τόσον φθινὰ δὲν πωλεῖ οὔτε ὁ κ. Μομφερρότος τὰ ἰθὺσματά του, οὔτε ὁ Χουτόπουλος τὰ τιμαλφήματά του. Θέλετε ἑλληνισμόν; Ἐτοιμάσατε τὰ φορτηγά σας. Τηλεγραφῶ εἰς τοὺς ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ πράκτοράς μου καὶ σὰς φορτῶν ὅσον θέλετε. Τί ἄλλο; Δημοτικὴν διοίκησιν; Μὲ κοιλιακὸν τύπον; Ὁ κ. Σούτσος καὶ ὁ κ. Λεβίδης εἶναι ἐδῶ· μεγαλέμποροι. Τραβῶ συνάλλαγμα εἰς διαταγὴν τῶν Ἀνωτέρων ἐκπαιδεύσιν μὲ πλήρη ἀπαιδευσίαν; Ἰδοὺ ὁ ἀτμόμυλος τοῦ Πανεπιστημίου ἐργάζεται νυχθημερόν· εἰς ἀτμόμυλος μεταβάλλει τὰς Ἀθήνας ὡς πρὸς τὴν βιομηχανίαν αὐτὴν εἰς διπλὴν Λιβερούλην. Ὡ! ἐάν δὲν γίνω ἀφ' ὅλα αὐτὰ ἑκατομμυριοῦχος, βεβαίως θὰ εἶμαι βλάξ καὶ ἡ πολιτικὴ δὲν θὰ μοῦ πταίῃ διόλου.

**

Ἄλλ' ἔπρεπε νά εἶναι ἡ πολιτικὴ ἐπάγγελμα καὶ δύναται νά ἐξακολουθῇ νά ᾦναι; Ἐάν ᾦτο φανερόν ἐπάγγελμα, ὡς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἐμποροῦ ἢ τοῦ φανοποιοῦ, θὰ ἔχανε βεβαίως καὶ ποιήσιν καὶ κύρος καὶ ἡθικὴν ἢ θείαν τέχνην τοῦ κυβερνᾶν, ἀλλὰ καὶ δὲν θὰ ᾦτο τι σκότιον καὶ ἐγκληματικόν, ὡς καταντᾷ τώρα, προσωπεῖον μὲν φέρον ἐπιστήμης καὶ φιλοπατρίας, οὐσίαν δὲ καθαρῶς ὄχι βιοποριστικοῦ, ἀλλὰ καθαρῶς κερδοσκοπικοῦ ἐπαγγέλματος. Θὰ ἐκانونίζετο καὶ μετὰ τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτοῦ δοῦναι καὶ Λαβεῖν καὶ ἡ κοινωνία ἐν σώματι μεταβαίνουσα, φέρ' εἰπεῖν, παρὰ τῷ κ. Σούτσῳ θὰ τῷ ἔλεγε: Κύριε Δήμαρχε, θέλω τόσων βαθμῶν δημοσίαν ὑγίαν· μὲ φθάνουν τέσσαρες ἢ πέντε θάνατοι τὴν ἡμέραν. Πόσον μὲ πωλεῖτε τόσων δημοσίαν ὑγίαν; Καὶ ὁ κ. Σούτσος θὰ ᾦτο ἐλεύθερος νά εἰπῃ: Θέλω τόσα εἰς μετρητά, τόσα εἰς οἰκόπεδα καὶ τὸν Λεβίδην Βουλευτὴν.

Ἄλλη ἀνάγκη τῆς κοινωνίας ἥτις δὲν ζῇ μόνον μὲ ἄρτον, ὅστις εἶναι ἡ δημοσία ὑγεία, ἀλλὰ θέλει καὶ ἐν μπιφτιάι ἐγγλέζικο, τὸ ὅποιον εἶναι ἡ διὰ τῆς Ἀγγλίας λύσις τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος καὶ οὐχὶ ἡ μετὰ τῆς Αὐστρίας μοιρασὶς, Ποῦντα εἰς τοῦ Κουμουνδούρου τὴν τσέπην, Πρέβεζα καὶ Θεσσαλονίκην εἰς τὴν ποδιάν τῆς Αὐστρίας. Θὰ ἰγίνετο ῥητὴ συμφωνία μετὰ τοῦ Κουμουνδούρου, ὅπως γίνεταί ῥητὴ συμφωνία μὲ τὸν ὑποδηματοποιόν, εἰς ὃν πα-εγγέλλει ὑποδήματα τοῦ χοροῦ καὶ πληρώνει τρεῖς ἀκόνα φράγκα ἀντὶ τῶν συνήθων εἰκοσι. Σεῖς θὰ ἐπροτείνετε τῷ Κουμουνδούρῳ: Δὲν θέλω λύσιν τοῦ ζητήματός μου προδοτικὴν, δὲν θέλω λύσιν ἀτιμὴν, δὲν θέλω τὴν Τουρκίαν νά μοῦ δώσῃ τὸν Δομοκὸν μὲ πέντε ῥάπισματα, (νά, πάρτα) καὶ τὴν Λάρισσαν μὲ τρεῖς λακτίσματα (Ἄ! σικτῆρ!) θέλω ν' ἀφήσω καὶ μίαν πόρταν ἀνοικτὴν διὰ τὴν Μακεδονίαν καὶ πολλὰς ἄλλας διὰ τὰ λοιπὰ ἐγκατεσπαρμένα μέλη τῆς οἰκογενείας μου. — Ἐ μὰ μίλα ἔτσι, θὰ τῇ ἔλεγεν ὁ Κουμουνδούρος. Ἐντὺς τόσων μηνῶν θὰ τάχῃς ὅλα αὐτὰ. Ἀλλὰ θὰ πληρωθῶ γιαυτὰ 500 χιλιάδες φράγκα, οὔτε τοιντέζιμο ὀλιγώτερον. — Ἐτοιμάσε τοιαύτην λύσιν κ' ἐννοᾶ σου.

Ἡ συνάλλαγὴ αὕτη εἰς τὰ συνταγματικά κράτη θὰ προεχωρεῖ μέχρι καὶ τοῦ Βασιλέως. Σοὶ ὤρισamen τόσων ἐπιχορηγήσιν διὰ νά λέγῃσαι μόνον Βασιλεῦς, νά ἀλλάξῃς στολὰς Στρατηγοῦ καὶ στολὰς Ναυάρχου, νά περιστοιχίζῃσαι ἀπὸ κατὶ χρυσενδεδυμένους πτεροφόρους καὶ κυανοθυσάνους

γελοτοποιούς, νὰ μὴ μιλάς με τὸν καθένα, ἀλλὰ νὰ προσ-
διορίζῃς μόνος σου τὰς ἐπισκέψεις, νὰ μᾶς στολιζῇς λίγο
τὰς ἐορτάς μας ἐξερχόμενος ἐφ' ἑαυτῆς εἰς ὠρισμένην ὥραν
καὶ συνοδευόμενος ἀπὸ μερικῶν λοχῶν πεζῶν καὶ ἱλας ἱπ-
πέων, νὰ χαιρετᾷς κολλῶν τὸν δείκτην ἐπὶ τῶν κρατῶν
του, νὰ ἔχῃς πρόσωπον πάντοτε μειδιῶν, ὅταν διαλύεται ἡ
Βουλὴ νὰ υπογράφῃς τὴν διάλυσιν καὶ ὅποτεν συνέρχεται
νὰ μᾶς φωνάζῃς ὡς δημοσίως κῆρυξ: Συνῆλθε, νὰ θέτῃς
τὴν υπογραφὴν σου εἰς ὅ,τι χαρτὶ σοῦ παρουσιάζεται ὁ ὑπουρ-
γός σου καὶ κάπου κάπου νὰ δίδῃς εἰς μερικοὺς τοὺς ὁ-
ποίους θὰ σοῦ ὀρίσωμεν κανένα μικρὸν ἢ μέγαν χορὸν. Δι'
ὅλα αὐτὰ θὰ πέρνῃς τόσα· ἀλλ' ἐπειδὴ δυνατόν καὶ νὰ μᾶς
δολιευθῇς καὶ νὰ συνεταιρίζῃσαι με τοὺς ὑπουργούς μας ἐπὶ
βλάβῃ τοῦ τόπου, διὰ τοῦτο Σὲ παρακαλοῦμεν, ὡς τίμιος
ἄνθρωπος, νὰ μᾶς πῇς πόσα θέλεις ἀκόμη διὰ νὰ μὴν ἀπο-
βλέπῃς εἰς αὐτὰ τὰ τοχρὰ, διότι δυνατόν μίαν ἡμέραν νὰ
ἐκλάβῃς ὡς τυχερὸν τοῦ θρόνου σου καὶ τὴν πώλησιν ὅλων
ἡμῶν εἰς κανένα ξένον, ὅπως κακὸς ὑπηρέτης τῆς οἰκίας μας
συμφωνεῖ μετὰ ληστῶν καὶ εἰσάγων αὐτοὺς νύκτωρ τοῖς
δίδει ἀντὶ ὠρισμένου τιμήματος ὅλα τὰ ἐν αὐτῇ πολύτιμα.
Τί νὰ σᾶς πῶ, δύναται ν' ἀπαντήσῃ ὁ Βασιλεὺς, θὰ σᾶς ὑπε-
ρετήσῃ τίμια, ἀλλὰ πρὶν τῆς ἐπιχορηγήσεως θὰ μοῦ δίδετε
καὶ τόσο ὡς ἐπιμίσθιον. Ἡ συμφωνία κλείει καὶ ἀπέρχε-
σθε νὰ κοιμηθῇτε ἡσυχοὶ παρὰ τὴν νεαρὰν γυναῖκά σας.

Ἀλλὰ τώρα τί γίνεται, ὦ κυβερνώμενοι τῆς Ἑλλάδος;
Τὸ ἐμπόριον τῆς πολιτικῆς διενεργεῖται μονομερῶς. Οἱ πο-
λιτευόμενοι λαμβάνουσιν ἐκ τῶν φόρων καὶ τῆς ἄλλης ἐ-
θνικῆς περιουσίας ὑμῶν, ἐκ τῆς υἱείας καὶ τῆς ὑπάρξεώς
σας, ἐκ τῶν προσόδων τοῦ ἐμπορίου, τῶν τεχνῶν καὶ τῶν
ἐπιτηδευμάτων σας, τὰ κέρδη των καὶ τὰς ὠφελείας των,
προεξοφλοῦσιν ἀκόμα διὰ τῶν μακροπροθέσμων δανείων τοὺς
φόρους καὶ τὰς ἰδιωτικὰς προσόδους τῶν μεταγενεστέρων
γενεῶν καὶ ἀντὶ τούτου Σᾶς προσφέρουν οἱ μὲν δήμαρχοι
σας κοιλιακὸν πυφον καὶ θάνατον, ψαμμίσιν καὶ φθίσιν,
ἀνυδρίαν καὶ κονιορτὸν, ἐλειογενεὶς καὶ ἄλλου εἶδους πυρε-
τοὺς, κρημνίσματα ἀπὸ χεϊμαρρῶν καὶ πλημμύρας τῶν
ἀγρῶν σας, ὅλα τὰ ἐμπόδια τῆς συγκοινωνίας, ὅλην τὴν
ἀπαγόρευσιν τῆς βιομηχανίας, φόρους ἐμμέσους ὥστε ἀπὸ
τροφήμα νὰ πεινᾷτε, ἐπιστρατεῖαν διὰ νὰ ἀπαλλάττεσθε
νεκροὶ ἢ φθισικοὶ ἢ ἀποζωμένοι, καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις κα-
ταπάτησιν τῆς ἀνεξαρτησίας σας ὑπὸ τῆς Τουρκίας καὶ τὴν
ἀτιμωτέραν λύσιν τοῦ ὀνομασθέντος ἐλληνικοῦ ζητήματος.

Νομίζετε ὅτι δύναται νὰ προχωρήσῃ τὸ κακὸν αὐτό;
Ἄν τὸ νομίζετε, ἐκλέξατε καὶ πάλιν πολιτευομένους συμ-
φερόντων. Ἄν δὲν τὸ νομίζετε, ἐκλέξατε πολιτευομένους
ἀρχῶν.

Διὰ πολὺ μακρὰς ὁδοῦ ἐφθάσαμεν εἰς τὸ συμπέρασμα
μας. Ἀλλ' ἔπρεπε νὰ τὴν διέλθωμεν ὅλην. Ἡ πολιτικὴ
Ἑλλὰς εὐρίσκεται ἀκόμα εἰς τὸ χάος. Διότι εἶναι χάος τὸ
Κράτος ἐκεῖνο, ἐν τῷ ὁποίῳ δὲν διευκρινίσθῃ ἀκόμα ἂν ἡ
πολιτικὴ εἶναι ἐπιστήμη ἢ κερδοσκοπικὸν ἐπάγγελμα. Ἐ-
ρωτήσατε τοὺς βουλευτάς τοὺς συμπολιτευομένους, ἐρωτή-
σατε καὶ τοὺς βουλευτάς τοὺς ἀντιπολιτευομένους, διατί
θέλουν νὰ ἐκλεχθῶσι βουλευτάς. Τί ἔχει σ' τὸν νοῦν του

καὶ θέλει νὰ τὸ ἐφαρμόσῃ ὁ κ. Σκουζῆς, ὁ κ. Ψύλλας, ὁ
κ. Ζυγομαλάς, ὁ κ. Βλάχος; Ὅλοι θὰ σᾶς ἀπαντήσουν:
θέλωμεν νὰ γίνωμεν βουλευταὶ, διότι ὑπὸ τὸν τίτλον αὐ-
τὸν ἀποκαθιστάμεθα. Διὰ νὰ τὸ κατορθώσωμεν τοῦτο,
ἐξαιρούμεν ὅλους δυνάμεθα ἐπιστράτους, πιέζομεν τὰς συ-
νειδήσεις Ἑθνάρχων, παραβαίνομεν ὅλους δυνάμεθα νόμους,
κάνομεν χιλιάς εὐκολίας, δανείζομεν μερικοὺς κομμικάρ-
χας, ὁμιλοῦμεν με ἀνθρώπους τοὺς ὁποίους ἀντιπαθούμεν,
κάνομεν τὰ σπῆτιχ μας χάνια, δωροδοκοῦμεν κλπ.

Καὶ ἡ πτωχὴ Ἑλλὰς; Ἡ καταρρέουσα Ἑλλὰς; Ἡ προ-
διδόμενη Ἑλλὰς; Ἡ χανούμισσα Ἑλλὰς; Διότι ἐξεταρ-
κίσθη· διότι δὲν κρατεῖ ἐν αὐτῇ τὸ δίκαιον· διότι εἶναι
ἡμαθὴς· διότι ὁ πολίτης εἶναι ἀνελεύθερος· διότι ὁ χωρο-
φύλαξ δροὶ καὶ ληστεύει· διότι ὁ Κωνσταντινίδης διορίζε-
ται καθηγητής· διότι οἱ τελῶναι κατακλέπτουν τὰ δημό-
σια· διότι τὰ ἐθνικὰ οἰκόπεδα διαρπάζονται· διότι δὲν
ἔχομεν δρόμους, οὔτε γεφύρας, οὔτε διώρυγας, οὔτε λιμέ-
νας, οὔτε συγκοινωνίαν διὰ θαλάσσης, οὔτε συγκοινωνίαν
διὰ ξηρᾶς· διότι ὅλα τὰ δημόσια καταστήματα διαφθεί-
ρονται· διότι εἰς τὸ Ἀρσάκειον δὲν ξεύρομεν τί γίνεται·
διότι τὰ δάνεια ἤρθησαν ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν ἡμῶν· διότι αἱ
μισαὶ προσδοκοὶ ληστεύονται καὶ αἱ ἄλλαι σπαταλῶνται·
διότι δὲν ἔχομεν στρατὸν, οὔτε ναυτικόν· διότι δὲν εἴμεθα
οὔτε Βέλγιοι, οὔτε Ἑλβετοὶ, οὔτε Δανίαι· διότι μᾶς κλεί-
ουν τὰ ταχυδρομεία καὶ ὑποφέρουν ὅλα μας τὰ συμφέρον-
τα· διότι τίποτε δὲν ἴσταιται ἐδῶ ὄρθιον· διότι λείπει
θεὸς, ἡθικὴ, κάλλος, υἱεία, νοῦς· διότι ἐπλημμύρησαν ἡ
αἰσχροκέρδεια, ἡ διαφθορά, ἡ ἀτιμία.

Ἀπέναντι τόσοι χάους πόθεν ἔπρεπε, ὦ συμπολιταί,
ν' ἀρχίσωμεν. Ἀπὸ τοῦ νὰ ζητήσωμεν νὰ λεπτολογήσω-
μεν ἂν εἰς τὸ ζήτημα τοῦ φόρου τῶν ἀροτῶν βοῶν συμ-
φωναῖσιν ὁ κ. Τρικούπης καὶ ὁ κ. Οἰκονόμου ἢ ἂν εἰς τὸ
τρισύνθετον ἢ δισύνθετον διαφωνοῦσιν ὁ κ. Καλλιγᾶς καὶ ὁ
κ. Μακράκης; Ἡ ἔπρεπε παραμερίζοντες ὅλας αὐτάς τὰς
διαφοράς καὶ τὰς παραλλαγὰς νὰ ἀναζητήσωμεν τοὺς ἄν-
θρώπους τῆς τιμῆς καὶ τῶν ἀρχῶν, εἰς τόπον ὅπου τόσην
ἔχομεν λειψανδρίαν, εἰς καιρὸν καθ' ὃν κινδυνεύομεν νὰ ἀ-
τιμασθῶμεν καὶ οἱ ἐξ αἵματος τίμιοι;

Διατί συνετάχθημεν μετὰ τοῦ κ. Τρικούπη τόσον ζωη-
ρῶς, ἰδίως μετὰ τὸ ἐπιστάγασμα τῆς πολιτικῆς ἀτιμίας
τῆς Κυβερνήσεως, τὴν διζλυσιν ἐννοοῦμεν τῆς Βουλῆς; Δι-
ότι ὁ κ. Τρικούπης διετύπως καθαρὸν πολιτικὸν πρόγραμ-
μα διὰ τῆς ἐφημερίδος του ὧρας καὶ ἐπηγγέθη νὰ τιμω-
ρήσῃ πρῶτον τοὺς πολιτικοὺς ἐνόχους καὶ νὰ περιορίσῃ δεύ-
τερον τὰς προνομίας τοῦ Στέμματος.

Ἀλλ' εἰς τὸ ζήτημα τῶν ἐκλογῶν τῆς ἐπαρχίας Ἀττι-
κῆς εἶδομεν καὶ πάλιν ἐπανερχόμενον καὶ ἐκ μέρους τῆς
ἀντιπολιτευσέως τὸ ὀλέθριον σύστημα τοῦ κουμουνδουρι-
σμοῦ, ὅστις θέλει τὴν πολιτικὴν ἀντὶ προνοίας τοῦ τόπου
θαυματοουργὸν πρόνοιαν τῆς τσέπης. Διότι δὲν ἐννοοῦμεν
πῶς εἰς τόσον κρίσιμον περίστασιν ἐτόλμησεν ἡ ἀντιπολί-
τευσις ν' ἀποκλείσῃ τοῦ συνδυασμοῦ τῆς τοῦς δυνάστεως
πολεμίου τοῦ κουμουνδουρικοῦ συστήματος· καὶ δὲν ἐνόη-
σαμεν ἀκόμη πῶς αὕτη ἡ ἐπαγγελιομένη νὰ διαμορφώσῃ
ἐπὶ τὸ φιλελευθερώτερον τὸ σύνταγμα, ἐξῆλθεν ἐρυθρὰ ἐκ

μέθης νὰ μᾶς κτυπήσῃ κατὰ κεφαλῆς τὸν σατραπισμὸν τοῦ συνδυασμοῦ της.

Εἰς ἀπάντησιν λοιπὸν αὐτῆς τῆς ὕβρεως, πρέπει μὲν νὰ τῇ συγχωρήσωμεν καὶ νὰ ἐκλέξωμεν τέσσαρας ἢ πέντε ἐκ τῶν ὑποψηφίων της, ἀλλὰ συγχρόνως νὰ ἀναδειξωμεν, ἐν ἀνάγκῃ, ἐὰν ἴδωμεν ἐξαχρειούμενον τὸν πόλεμον τῆς ἀντιπολιτεύσεως, **ρίπτοντες μονοκοῦκκι**, βουλευτὰς τῆς Πρωτευούσης τρεῖς ἄνδρας τοῦ λαοῦ, τρεῖς ἄνδρας ἀρχῶν, τρεῖς ἄνδρας τῆς πολιτικῆς ὡς ἐπιστήμης καὶ οὐχὶ ὡς κερδοσκοπίας.

Καλιδάν.

ΤΡΑΜΠΟΥΚΟΛΟΓΙΟΝ.

— "Αἶντε, ρὲ Μῆτσο, πᾶμε 'στοῦ Τενεκέ τὸ σπῆτι νὰ βάλλουμε καμπόσα παληόχαρτα 'στὸ χέρι τοῦ πῆρε κι' ὁ Βαγγέλης προχθὲς μισὸ μετζῆτι....
"Αἶντε, ρὲ Μῆτσο, πᾶμε, κι' ἔχει γερό κεμέρι. Πληρόναι ὁ ἐρίφης, πληρόναι μιὰ χαρά....
Τραμποῦκος ποῦ θὰ πέσῃ καὶ τούτῃ τῇ φορᾷ!

— "Αν δὲν τὸν χαρατσώσω κανένα 'κατοστάρι, νὰ μὴ μὲ λένε Σπύρο, καὶ φτύσε με 'στὴ μούρη....
— Μισὴ ὁκᾶ 'στὰ δύο ἀκόμη, ταβερνιάρη —
"Εἶπαι ποῦ λές, θὰ γδάρω αὐτὸ τὸ κελεποῦρι.
Τόκα λοιπὸν, ρὲ Μῆτσο — Γεῖά σου, μωρὲ ἀντάμη!
'Εβίβα του κι' ἐκείνου τοῦ Τενεκέ τοῦ βλάμη.

— Προχθὲς καπνὸ δὲν εἶχα μὲς 'στὴν καπνοσακκοῦλα, καὶ σ' ἓνα βουλευτῇ μας τραβάω ὁλοίσια, σ' ἐκείνον ὅπου ἔχει ἀπὸ τὴν Τζιὰ μιὰ δούλα, θεονταρντάνα πρώτης, ψυχὴ μου στὰ Πατήσια!
Καλῶς τονε, μοῦ λένε, ρὲ γεῖά σας, τοὺς φωνάζω, καὶ μὲ τὰ μοῦτρα πέφτω μὲς 'στοῦ καπνοῦ τὸ βάζο.

— Εἶδες, μωρὲ, τί δούλα! ... νά! μὰ τὴν Βαγγελίστρα 'μπορῶ γι' αὐτὴ νὰ γίνω παρτσάδες καὶ κομμάτια.
Μὰ σοῦχει ἡ φακλάνα 'στὴ μέση μιὰ χωρίστρα, σοῦ ἔχει κάτι φρύδια καὶ κάτι μαῦρα μάτια!
'Αμμ' τί σοῦ λείει πάλι ἐκεῖνο της τὸ χέρι ...
'Ὡχ! μπῆξε μου, ρὲ Μῆτσο, μὲς 'στὴν καρδιὰ μαχαίρι.

— Γιατί, προχθὲς τῆς εἶπα, δὲν βγαίνεις βουλευτίνα; Βάλε, ψυχὴ μου, κάλπη, κι' εὐθὺς νὰ σοῦ τὸν ρίξω αὐτὴ χαμογελοῦσε 'στὰ λόγια μου ἐκεῖνα, κι' ἀπάνω της μοῦ ῥχόταν σὰν λύκος νὰ χημήξω.
"Ενα φιλι τὸν ψῆφο, τῆς λέω, κι' ὄχι ἄλλο, καὶ βουλευτὴ γιὰ σένα τ' ἀφεντικὸ θὰ βγάλω.

— 'Εβίβα της! ... δὲν ξέρεις, ἔχθες μὲ τὸν Σωτήρη εἶπα σὲ μιὰ κυρά μας τὸ πιάνο νὰ μᾶς παίξῃ, κι' αὐτὴ γιὰ τὸ δικό μας μονάχα τὸ χατῆρι ἐκάθισε 'στὸ πιάνο, χωρὶς νὰ βγάλῃ λέξι.
— 'Εβίβα καὶ τῆς δούλας, καὶ μία παραπάνω ...
— Καὶ τῆς κυρᾶς ἐβίβα, ὅπου μᾶς παίζει πιάνο.

— Μὰ τὸ σταυρὸ, ἐφέτος τὸν κόσμον θὰ χαλάσω, ἀφίλητη, ρὲ Σπύρο, δὲν θὲ ν' ἀρήσω δούλα, πολτρώναις, καναπέδες, καὶ ὅ,τι 'βρῶ θὰ σπάσω, καὶ σ' ὅλα θὰ δουλέψῃ ἀμάκα καὶ βεμουῖλα.
'Αμμ' τί θαρροῦνε τάχα οἱ παληομασκαράδες, πῶς ἔτσι μόνο τζάμπα θὲ νάβγουν βουλευτάδες;

— Γιατί μονάχα τώρα μᾶς σφίγγουνε τὰ χέρια, καὶ ἔρχονται μαζί μας 'στὸ καπηλειὸ καὶ πίνουν; γιὰτὶ μονάχα τώρα νὰ λύνουν τὰ κεμέρια, καὶ σ' ὅλα τ' ἀνταμάκια παληόχαρτα νὰ δίνουν; Γιατὶ καὶ σὰν δὲν ἦναι γιὰ νάβγουν βουλευτάδες, δὲν ἔρχονται μαζί μας, νὰ τρῶνε καὶ γριακάδες;

— Μωρὲ θὰ φᾶνε μαῦρο, ὅπου θὰ πάῃ γόνα!
— Σήκω, ρὲ Μῆτσο, πᾶμε σὲ κανενὸς τὸ σπῆτι, νὰ κουνηθοῦμε 'λίγο ἀπάνω 'στὴν πολτρώνα, νὰ 'δοῦμε καὶ 'λιγάκι κανένα νεροχύτη.
— 'Εγὼ καὶ 'στῆς κυράδες τ' ἀμόρε θὲ νὰ κάνω ...
— Σήκω, καὶ ἔχω κέφι ν' ἀκούσω 'λίγο πιάνο.

— Εἰς τὴν κυρά θὰ πᾶμε κι' οἱ δύο μας κουρούνα, καὶ νὰ μοῦ 'δγοῦν τὰ μάτια, ἀν δὲν 'στὴν καταφέρω μὲ τὸ γλυκὸ της πιάνο νὰ 'πῇ τὴν Παπαρούνα..
Τί μαλαγὰνα εἶμαι μὲ ξέρεις καὶ σὲ ξέρω.
— Τόκα λοιπὸν, ρὲ Σπύρο, καὶ βουλευτὴς νὰ γένης ...
— "Ε! ταβερνιάρη, γράφτα, καὶ ἔχε νὰ λαβαίνης.

Souris.